

De fem retfærdige brudepiger er noget af det værste som findes. Én ting er at de har sørget for at have olie på lamperne. Men at de afviser at hjælpe de fem spontane, dovne, dumme eller sløse brudepiger, det er virkelig et udtryk for at have sig selv nok.

Vi kender det fra os selv. Når vi passer vores økonomi, når vi står tidligt op. Når vi løber en tur, når vi tænker på at leve sundt og have gode venner. Når vi hjælper vores børn med skole og uddannelse, når vi bruger ugens sidste kræfter på at besøge en gammel onkel. Så har vi samlet olie til lamperne, så har vi taget vore liv alvorligt, så har vi holdt os klar. Så har vi ikke mere i os. Vi lukker vore døre og nyder at vi lever godt og retfærdigt.

Så banker det på tv skærmen med dokumentarer om syge, ensomme, fattige, fremmede. Så diskuteres det hvor lavt kontanthjælpsloftet kan sænkes. Så hører vi at alle kan arbejde og vi ser de som lever med dårlig økonomi og dårligt helbred selv destruerer deres liv. De har ikke olie på lamperne. De har spildt det og brugt det og ikke orket at forny det.

Men det er og bliver ikke vores skyld. Vi har ikke bedt flygtningene komme eller de overvægtige om at spise forkert. Vi har ikke bedt dem i luksusfælden om at tage

dårlige lån eller dem som sover alt for længe om at blive på sofaen.

Set på den måde bliver en fortælling om 5 retfærdige brudepiger og 5 umulige brudepiger til en frygtelig moralsk fortælling. Det er tilmed en fortælling som er imod at leve i nuet, ubekymrede og med sans for det spontane. Det er jo ikke kun dvaske typer som ikke får olie på lamperne. Det er også mennesker som lever i nuet som ikke bekymrer sig men bruger deres fantasi til at digte og drømme, lege og spille.

Når det er vigtigt for den her fortælling, er det fordi vi i vores effektive samfund direkte gør os umage med at professionalisere alting efter en snor. Hvis man endelig skal spille musik eller digte, ja så skal der øves på instrumentet og der skal skrives til et populært og salgbart resultat. Børns drømme og fantasi skal dæmmes ind for der skal være plads til skolegang og mere skolegang og idræt og alt mulig andet, der retter dem til arbejdsmarkedet allerede fra vuggestuestadiet.

Jesus er med andre ord lige til at bruge i dag når det gælder det årvågne, effektive og usolidariske ved vores samfund. Han er direkte angstprovokerende.

Hvis ikke du forbereder dig, så lukker døren og du kan ikke komme ind i det gode selskab.

De dygtige piger skærer i sig selv eller får åndenød og spiseforstyrrelser. De som ikke magter det får kroniske sygdomme og giver op.

Nu handler teksten jo om at forberede sig og være klar til noget andet end arbejdsmarkedet og konkurrencesamfundet. Jesus kendte slet ikke til vores tempo. Teksten handler om at være klar til at Guds rige åbner sine døre fordi brudgommen eller Gud kommer for at sætte den store bryllupsfest i gang. Her er alle velkomne men man skal ville festen. Man skal have festtøj på og ikke komme for sent.

Hvorfor egentlig? Måske fordi det skal være det vigtigste man stræber imod, Guds komme. Måske fordi man skal have husket at give et lille menneske et glas vand eller have taget sig af den fremmede og den fattige, som der står i en anden tekst om at være klar til verdens sidste dag. Det er jo også at have olie på lampen.

Fromme mennesker som kun holder sig saligheden og det evige liv for øje har både elsket og gruet for den her tekst om brudepigerne. De har kunnet glæde sig over de nok var klar til at komme i Guds rige, fordi de altid var retfærdige. De hverken horede, drak, stjal, løj eller begærede andet end Guds tilgivelse og kærlighed. Vi

kender dem godt de retfærdige kristne men vi ved også godt at selv de lever i dilemmaer.

Vi husker nok alle den sjove scene i filmatiseringen af Fiskerne hvor den ene unge kristne fisker taler med en pige som har nogle smukke bryster. Hans øjne drages mod hendes bluses udkæring men heldigvis ser han korset lyse og dingle der hvor hans næse drømmer om at bore sig ind.

Faktisk når man læser den roman af Hans Kirk, så er den på mange måde på de frommes side. Fordi de ender op med ikke at være hykleriske. Da en af de unge falder igennem og bliver gravid så står hendes fromme far ved den faldne pige. Derimod de velsmurte rationalistiske præster, sådan nogle som mig, de blafrer mere i deres ord og handlinger.

Men et viser med al tydelighed dilemmaerne i det her. På én gang må jeg og sikker også mange af jer vende os imod Jesus fortælling. Ikke så meget fordi de 5 har olie på lampen og de andre 5 ikke har. Men fordi Jesus truer med at lukke porten for de 5 uden olie. Der er ikke mange af os som er eller ønsker at være 100 procent retfærdige. Der er ikke mange af os som ikke både kender til både at ville dele og ikke at gøre det. SÅ de

fleste af os ender nok med at se os selv stå at banke på den lukkede dør.

Måske skal vi kaste håndklædet. Vi som klarer samfundets krav og er indenfor, vi skal måske lige slægge lidt på tøjlerne et øjeblik. De som føler sig udenfor i forvejen skal måske rejse sig op et øjeblik. De fromme retfærdige skal måske tænke på om de synes, det er ok at glæde sig over de er retfærdige og andre ikke er det? Som den fromme far i fiskerne som stout og med fare for at fortabe alle sine værdier ikke slår hånden af sin fortabte datter.

Vi magter det ikke brudgom. Luk ikke døren! Du må kende os! Vær ikke så vred!

Vi vælger at holde os til andre af dine egne fortællinger. Som f.eks. når du har sagt at vi skal være ubekymrede. Og som når du har fortalt om fortabte sønner som er blevet tilgivet. Eller som når du har sagt at du elsker os og dit bud er at vi skal elske hinanden. Det kan vi kun gøre hvis vi deler olie. Det er vi så ikke så gode til at gøre men vi tror på det står over din lignelse i dag.

I øvrigt så er vi på en måde alle sammen klar til brudgommen kommer. På en måde har vi alle masser af olie på lamperne. For Jesus, du kommer til jul. Du fødes julenat og der er vi for en gang skyld stille og klar

til at modtage dig. Vi samler ind i ugerne op til til at holde fest. Vi går endda i kirke. Og vi har brug for at høre fortællingen om dit komme. Intet er så dejligt som at høre om dig som et lille barn. Ubeskyttet. Du kalder på vores omsorg. Vi vil gemme og bruge din fortælling hen over året. Du kommer med fred og glæde. Det har vi brug for. Det er det der er vores olie, det smører os. Vi selvoptagede, frafaldne, men dog også elskende og fantasifulde mennesker.

Jesus kom til os med kærlighed og glæde, kom til os med tilgivelse og håb. Fyld du selv vore lamper så Guds rige er hos os.

amen